

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/102/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013200044
Dátum vydania rozhodnutia:	04.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Milučký
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7013200044.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: LOGIMEX, s.r.o., IČO: 36 769 860, Hlavná 600, Streda nad Bodrogom, právne zastúpený: JUDr. Ľuboš Petrovský, advokát, Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/571251-1263023/2012/5081 zo dňa 13. novembra 2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/6/2013-12 zo dňa 21. marca 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/6/2013-12 zo dňa 21. marca 2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením č. k. 6S/6/2013-12 zo dňa 21.03.2013 Krajský súd v Košiciach zastavil konanie vedené pod sp. zn. 6S/6/2013 z dôvodu, že žalobca napriek výzve nezaplatil súdny poplatok vo výške 70,- € v stanovenej lehote. Žalobca bol na zaplatenie súdneho poplatku vyzvaný výzvou zo dňa 22.01.2013, doručenou prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu dňa 30.01.2013. Následne na to bolo dňa 21.03.2014 vydané uznesenie o zastavení konania č. k. 6S/6/2013-12, keďže žalobca súdny poplatok za podanú žalobu nezaplatil. Žalobca súdny poplatok v stanovenej lehote nezaplatil a dňa 17.04.2013 požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov. Žalobcovi uznesením č. k. 6S/6/2013-20 zo dňa 30.05.2013 nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.09.2014. Uznesenie o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov bolo potvrdené uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžf/60/2013 zo dňa 20.08.2014.

Proti uvedenému uzneseniu č. k. 6S/6/2013-12 zo dňa 21.03.2013 podal žalobca včas odvolanie, v ktorom uviedol, že patrí do skupiny spoločností personálne spojených s Z. N.. Uviedol, že súčasťou zámeru zaťažiť žalobcu a spoločnosti personálne prepojené s Z. N. sú stovky výziev, miestnych

získovaní a ústnych pojednávani, kde daňové orgány vyžadovali účasť Z. N., ako osoby nezastupiteľnej a vyžadovali od neho zároveň množstvo odpovedí. Voči postupu daňových orgánov sa spoločnosti personálne prepojené s Z. N. museli brániť uplatnením svojich práv súdnou cestou, a preto sú tieto spoločnosti účastníkmi niekoľko desiatok až stovák súdnych sporov, keď podanými žalobami napadli nezákonnosť postupu ako aj rozhodnutí daňových úradov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia krajských súdov, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2Sžf/16/2012 zo dňa 23.10.2012. Z uvedených súdnych rozhodnutí vyplýva, že ani v danej veci nejde o zjavne bezúspešné uplatňovanie práva. Žalobca uviedol, že daňové orgány nezákonne zadržávajú finančné prostriedky patriace spoločnostiam spojených s Z. N., blokujú im majetok a aj v dôsledku negatívnej medializácie tieto spoločnosti nemôžu vykonávať žiadnu podnikateľskú činnosť. Z uvedených dôvodov sa tieto spoločnosti dostali do finančnej tiesne a žalobca nedisponuje žiadnou finančnou hotovosťou, s ktorou by mohol voľne disponovať. Žalobca nemá žiadny hnutelný či nehnuteľný majetok relevantnej hodnoty, ktorý by bolo možné speňažiť a s ktorým by mohol disponovať. Všetky uvedené okolnosti vytvárajú situáciu, ktorá znemožňuje žalobcovi súdny poplatok uhradiť, a preto zároveň s podaným odvolaním požiadal súd o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok žalobcovi prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou. Výška súdneho poplatku síce nepredstavuje vysokú čiastku, avšak spoločnosti prepojené s Z. N. sú účastníkmi množstva súdnych sporov, a tak celková výška súdnych poplatkov, ktorými sú tieto spoločnosti zaťažené predstavujú sumy až niekoľko desiatok tisíc eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Povinnosť zaplatiť súdny poplatok vznikla žalobcovi podaním návrhu. Dňa 17.01.2013 podal žalobca žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/571251-1263023/2012/5081 zo dňa 13.11.2012, čo podlieha poplatkovej povinnosti. Žalobcovi bola dňa 30.01.2013 doručená výzva na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 70,- €, ktorý však súdny poplatok nezaplatil. Následne na to žalobca požiadal o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Krajský súd uznesením č. k. 6S/6/2013-20 zo dňa 30.05.2013 žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu, že žalobca nepreukázal dôvodnosť oslobodenia od súdnych poplatkov v zmysle § 138 ods. 1 O.s.p. Predmetné uznesenie o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov nadobudlo právoplatnosť dňa 23.09.2014.

Senát odvolacieho súdu konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď žalobcu vyzval na zdokladovanie svojich majetkových pomerov a preukázanie tvrdených skutočností, ktoré uviedol vo svojom návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov zo dňa 15.04.2013. V zmysle § 138 ods. 2 O.s.p. je nevyhnutné, aby účastník, ktorý požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov preukázal svoje majetkové pomery. Keďže žalobca v zmysle tohto ustanovenia, napriek výzve krajského súdu takto nekonal, krajský súd mu oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal.

Keďže žalobca do vydania tohto uznesenia vyrubený súdny poplatok nezaplatil, krajský súd postupoval v súlade so zákonom, keď konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/571251-1263023/2012/5081 zo dňa 13.11.2012 zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/6/2013-12 zo dňa 21.03.2013, ktorým bolo zastavené konanie, postupom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd tak, že ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov konania s poukazom na § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.